

i Virkeligheden var selve Sparekassevirksomheden uredkommende, f. Eks. lejlighedsvis politiske Hensyn. Det er det, vi vil forhindre ved at gøre Kredsen af de Mænd, som har Raadighed over Pengene, noget større. Det drejer sig her om en meget stor Del af Landets Sparekasser, og navnlig de største, med ca. Halvdelen af det samlede Indlaansbeløb, nemlig ca. 500 Mill. Kr. At det er overladt til nogle enkelte Mænd eller Familier at raade over, hvorledes disse Penge udlaanes, og hvorledes hele Administrationen af disse store Virksomheder skal være, synes jeg ogsaa, det ærede Medlem maa finde forkasteligt. Han burde derfor i Virkeligheden stemme for Ændringsforslaget, det er uforstaaeligt, at det ærede Medlem fra Søby kan fraraade et saa overmaade fornuftigt og forstandigt Forslag.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen): Min Stilling til dette Ændringsforslag er en lidt anden end den, som det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) giver Udtryk. Jeg ser saaledes paa det, at Tilstedeværelsen af et Repræsentantskab paa 25 Medlemmer ganske anderledes lægger Indflydelsen paa Sparekassens Ledelse over paa større Dele af Befolkningen. Jeg tror ikke, man i al Almindelighed vil kunne rette Anklager mod de selvsupplerende Sparekassers Bestyrelser for deres Forvaltning af Midlerne, altsaa i den Forstand, at det skulde volde Sparekasserne Tab. Jeg tror tværtimod, at man godt kan indrømme, at disse Sparekasser i Almindelighed drives med stor Forsigtighed og for saa vidt ogsaa med stor Omtanke; men jeg tror, de drives i mindre Grad som folkelige Institutioner end de øvrige Sparekasser, jeg tror, de i mindre Grad end de øvrige Sparekasser interesserer sig for Egnens Ve og Vel. Hvis Ledelsen er meget konservative Folk, Folk, som i det hele taget har ringe Interesse for Tidens Rørelser, er der ikke nogen Mulighed for at faa Indflydelse paa dem. Og den Kritik tror jeg med Rette vil kunne rejses mod en Række af disse selvsupplerende Sparekasser, at de i noget for høj Grad holder sig tilbage fra Deltagelse i Egnens økonomiske Opkomst. Men dertil kommer endvidere, at det forekommer mig selvindlysende, at et Repræsentantskab paa 25 Medlemmer giver Adgang til Indførelse af en Kontrol med Sparekassens Bestyrelse, som man ikke kan faa i de nuværende selvsupplerende Sparekasser. Naar der er en Bestyrelse

paa kun 4 eller 5 Medlemmer, ja undertiden kun 3, siger det sig selv, at hele Tilliden til Sparekassen maa hvile paa den rent personlige Tillid til disse 3—5 Mænd, og at der altsaa overhovedet ikke findes Mulighed for, at man fra anden Side kan iværksætte nogen Kontrol med dem. Ved Indførelsen af et Repræsentantskab faar man hele dette tilsynsførende Apparat, som ellers er til Stede i de Sparekasser, som har Garantikapital, idet Garanterne møder til en Generalforsamling, paa hvilken Regnskab skal forelægges og kan blive underkastet Kritik, og paa hvilken ogsaa Bestyrelsens Dispositioner kan blive underkastet Kritik. Jeg tror, det vil være meget nyttigt at faa indført dette Element for de selvsupplerende Sparekassers Vedkommende. Jeg vilde helst have haft, at de 25 Medlemmer af Repræsentantskabet tillige var Garanter for Sparekassen, jeg vilde helst have haft, at de følte deres Ansvar for Sparekassens Bestyrelse understrøget ved, at de ogsaa havde en personlig Risiko, hvis Sparekassens Forretning ikke blev drevet forstandigt, men denne Bestemmelse, som jeg oprindeligt foreslog, er det ikke lykkedes mig at gennemføre i det andet høje Ting, hvor den blev mødt med en Del Modstand foranlediget ved Henvendelser fra Sparekassernes Side. Jeg tror, at det her foreslaaede er det, der kommer den rigtige Tilstand nærmest, og jeg vil derfor paa ny anbefale dette Ændringsforslag.

Jensen-Sønderup: Der synes at være nogen Misforstaaelse med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2 til Sparekasselovforslaget, som jeg har tilladt mig at anbefale at stemme imod. Jeg gør opmærksom paa, at der i Sparekasselovforslagets § 1 er en udtrykkelig Tilladelse for Sparekasserne til Udlejning af Bokser til Opbevaring af Værdier. Det, der er Tale om her, er altsaa, at de skal have Tilladelse til at drive en Slags Virksomhed ved at modtage Værdipapirer i aabent Depot. Jeg spørger, hvorledes tror man i det hele taget, det lader sig gøre at foretage en virksom Revision, naar Sparekassen har Værdipapirer liggende, som ikke er gaaet ind i Sparekassens Regnskab. Det er Sparekassen slet ikke indrettet paa, og jeg vil ikke være med til at give Sparekasserne Lov dertil. Naar man er ængstelig for, at Sparekassebøger skulde kunne give Anledning til Uregelmæssigheder, naar de ikke har en Paategning om, at Uddrag kan ske ved Check, synes jeg, der er saa